

§. XII. Recensuimus igitur ex antiquis & recentioribus non-nunquam monumentis, qui illicitorum nomine ob inventam in iis superstitionem nuncupari merentur, Heroinarum Sago non minus quam Toga illustrium honores. Unde nunc ad enarrationem cultus accingimur, cuius necessitatem & a superstitione immunitatem naturæ & Gentium consensus comprobat. Princeps vero Heroinarum, ut arbitramur, honos est, numismatum cum earum imaginibus & magnificis symbolis aut encomiis ex publica auctoritate facta, ut cum *Ezech. Spanhemio* loquamur, percussio. Cætera enim monumenta, præclara quidem illa & diuturna, temporis & materiæ injuria aut posteriorum etiam incuria, facile oblitterantur & evanescunt; Et tamen illis omnibus, inquit *Tertullianus* in Apologetico, & statuas defunditis & imagines inscribitis & Titulos inciditis IN ÆTERNITATEM. Suam vero nummis prærogativam ac dignitatem vel sola eorundem duratio & a Regibus atque Principibus æstimatio maxime vindicat. Respexit ad eam nummorum æternitatem *Suada Romana* a) Nummos immortalitatis studium & cum invenit, sicut sepulchrorum monumenta & elogia, edisserens. Hinc non seipso tantum, sed & Uxores suas, Matres, Avias, Sorores, Filias, Nephites æris æternitati sacratas volebant Augusti seu Cæsares. Pertinent huc nummi in honorem Augustæ Juliæ, Antoniæ Juliæ Drusillæ, Agrippinæ utriusque, Octaviæ, Poppææ, Domitillæ, Domitiæ, Longinæ, Faustinarum, Lucillæ, Titianæ, Juliæ Domnæ Sallustiæ, Paulinæ, Juliæ Proclæ, Flaviæ Honoriæ, aliarumque percussi, qui delineati vel descripti apud *Ez. Spanhemium* b) videri poterunt.

§. XIII. Nec tacenda hoc loco sunt numismata, quæ in Augustarum, Elisabethæ v. g. in Anglia, Mariæ in Ungaria, Christinæ in Suecia Reginæ, aliarumque sequiorum seculorum & nostræ ætatis Heroidum Illustriorum coronationibus, solennitatibus nuptialibus, sepulturis, aliisque occasionibus fabricata novimus. Adeat, cui felicitas ista obtingit, locupletissimas Regum & Principum gazas, aut Curiosorum, si quæ ipsi aperiuntur, cimeliarchia & cum iis tantarum Heroidum virtutes admiretur, veneretur. Nos interim limitum angustiis moniti unum vel alterum tantum nummum enarrabimus, quorum raritatem non

a) *Tuscul. I. b)* l. c. p. 602. = 639.